

UITSPRAAK 17 - 159

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

het bestuur van Faculteit der Geesteswetenschappen, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de brief van 1 juni 2017 tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder van 23 mei 2017, waarbij het verzoek te worden toegelaten tot de Tweejarige educatieve master, afstudeerrichting Duits, is afgewezen.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat haar wordt verweten dat zij onvoldoende Duits gerichte studies heeft afgerond, maar dat zij eerder in een e-mail de bevestiging heeft ontvangen dat het door haar ingediende dossier voldoende was. Tevens heeft zij geen inhoudelijk reactie ontvangen op haar vraag op welke wijze zij zich kon voorbereiden op het (toelatings)gesprek.

Daarnaast heeft zij aangevoerd dat de vragen die zij op het gesprek kreeg triviaal waren en makkelijk op internet konden worden opgezocht. Ook indien zij 20 jaar geleden een semester germanistiek zou hebben gevolgd, zou zij dat nu niet meer uit haar hoofd weten. Wel zou zij hebben laten zien dat zij over voldoende IQ en EQ bezit om toegelaten te kunnen worden.

Appellante geeft aan dat ze in Duitsland op school en een universiteit heeft gezeten en dat ze daar tevens het conservatorium heeft gevolgd. Daarom is ze van mening dat ze Duits spreekt en schrijft op niveau B2(ERK) en dat ze beschikt over 30 EC academisch onderwijs op het gebied van Duitse taal en cultuur, dan wel dat ze dit binnen twee jaar op voldoende niveau kan krijgen.

Partijen hebben gesprekken gevoerd om een minnelijke schikking te bewerkstelligen. Deze gesprekken hebben er niet toe geleid dat het beroep is ingetrokken.

**Uitspraak
17-159**
Blad 2/6

Bij brief van 24 juli 2017 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat er in Nederland meerdere programma's zijn voor verschillende doelgroepen, die alle bedoeld zijn om mensen op te leiden tot leraar Duits. Naast het programma 'Toch leraar Duits' (het programma waar het hier om gaat), bestaat er ook een programma VAD 1+2 (*van assistent tot docent*) dat wordt uitgevoerd door het Nuffic en bedoeld is voor native speakers. Doordat er verschillende programma's zijn voor verschillende doelgroepen, zijn de toelatingseisen voor elk programma vastomlijnd en dienen deze precies te worden nageleefd.

Omdat 'Toch leraar Duits' zich richt op niet-germanisten die in twee jaar een eerstegraads bevoegdheid kunnen behalen, is de eis dat studenten minimaal 30 EC academisch Duits-relevant onderwijs hebben gevolgd zeer hard.

Uit de stukken die appellante heeft ingediend, werd niet duidelijk of zij aan de eis dat 30 EC voldeed. Om die reden is zij uitgenodigd voor een gesprek met de toelatingscommissie in mei 2017. Uit dat gesprek bleek niet dat zij kon aantonen dat zij aan de eis van 30 EC voldoet.

Appellante is derhalve afgewezen, omdat zij geen Bachelordiploma in een geesteswetenschappelijke of sociaalwetenschappelijke opleiding heeft behaald en omdat zij niet kan aantonen dat zij over de kennis en vaardigheden beschikt die zij zou hebben als zij ten minsten 30 ECTS m.b.t. de inhoudelijke bestudering van Duitsland zou hebben behaald.

Verweerder merkt op dat in het toelatingsbesluit ten onrechte is opgenomen dat appellante is afgewezen op de kennis van haar Duits. Bedoeld werd dat appellante geen BA-diploma heeft en geen 30 ECTS heeft behaald.

Ook tijdens het gesprek op schikkingsgesprek van 12 juli 2017 heeft appellante niet kunnen aantonen dat zij over de kennis en vaardigheden beschikt die gevraagd worden in de toelatingseisen.

Het beroep is behandeld op 23 augustus 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is in persoon ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn [namen] verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 19 juni 2017 door het College ontvangen brief van 1 juni 2017 heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 23 mei 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

Uitspraak
17-159
Blad 3/6

**Uitspraak
17-159**

Blad 4/6

3. Relevante regelgeving

In de Onderwijs- en examenregeling Masteropleiding: Tweejarige Educatieve Master Duits (hierna: de OER), is voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

Artikel 5.2 Toelating tot het studiejaar 2016-2017 en volgende jaren

5.2.1 Niet van toepassing.

5.2.2 De toelatingscommissie kan, op diens verzoek, ieder die niet voldoet aan de voorwaarde genoemd in 5.2.4, doch die ten genoegen van de commissie kan aantonen kennis, inzicht en vaardigheden te bezitten op hetzelfde niveau als degenen die in het bezit zijn van een graad als omschreven in 5.2.4, eventueel onder nader te stellen voorwaarden, toelating verlenen tot de opleiding.

5.2.4 Naast de eisen genoemd in 5.2.1 en 5.2.2. gelden voor de opleiding krachtens artikel 7.30b tweede lid de volgende kwalitatieve toelatingseisen:

- aan wie de graad Bachelor van een geesteswetenschappelijke opleiding in het wetenschappelijk onderwijs is verleend, waarvan het niveau gelijkwaardig is aan dat van een Nederlandse WO bacheloropleiding, of die aantonen te voldoen aan de eisen die daarvoor worden gesteld, waaronder mede begrepen zijn de Algemene Academische Vaardigheden zoals opgenomen in bijlage C;
- voldoende kennis van de voertaal van de opleiding: de Nederlandse taal op minimaal het niveau, uitgedrukt in termen van Europees Referentiekader taalvaardigheid: Luisteren C1, Lezen C1, Gesproken interactie B2, Gesproken productie B2, Schrijven B2; de Duitse taal op minimaal het niveau, uitgedrukt in termen van Europees Referentiekader taalvaardigheid: Luisteren B2, Lezen B2, Gesproken interactie B2, Gesproken productie B2, Schrijven B2;
- aantoonbaar ten minste 30 studiepunten hebben behaald met betrekking tot de inhoudelijke bestudering van Duitsland; hiertoe behoren vakken op het gebied van de Duitse taalkunde, letterkunde en cultuurkunde; taalvaardigheidsvakken behoren hier niet toe.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 23 mei 2017, waarbij het verzoek te worden toegelaten tot de Tweejarige educatieve master, afstudeerrichting Duits, is afgewezen.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Uitspraak

17-159

Blad 5/6

Het College constateert allereerst dat in het besluit ten onrechte is opgenomen dat appellante de Duitse taal niet beheerst op niveau B2 (ERK). In plaats daarvan is de afwijzing (mede) gebaseerd op de omstandigheid dat appellante geen BA-diploma heeft op het gebied van geesteswetenschappen, zoals bedoeld in artikel 5.2.4 van de OER, eerste bolletje.

Het komt het College voor dat dit gebrek in de motivering zonder gevolgen kan blijven, nu de belangen van appellante hierdoor niet zijn geschaad en het besluit wel berust op een deugdelijke motivering, maar dat die motivering alleen niet in het besluit is vermeld. Appellante heeft immers niet aangetoond dat zij beschikt over een bachelordiploma op gebied van geesteswetenschappen.

Tevens heeft appellante niet kunnen aantonen dat zij ten minste 30 studiepunten hebben behaald met betrekking tot de inhoudelijke bestudering van Duitsland; hiertoe behoren vakken op het gebied van de Duitse taalkunde, letterkunde en cultuurkunde. Ter zitting heeft appellante weliswaar verklaard dat zij in het verleden vakken heeft gevolgd op deze gebieden, maar zij kan dit niet met bewijsstukken aantonen. Bovendien is in het gesprek in mei 2017 met de toelatingscommissie specifiek onderzocht of appellante op andere wijze kon aantonen dat ze over de vereiste kennis en vaardigheden beschikte. Tijdens het gesprek heeft ze de toelatingscommissie daarvan echter niet kunnen overtuigen. Dat appellante in de Duitse nationaliteit heeft en daar op school en de universiteit heeft gezeten, maakt dat in dit geval niet anders.

Daarnaast heeft verweerder ter zitting toegelicht dat deze masteropleiding bijzonder is, omdat de masterfase en de lerarenopleiding gecombineerd zijn. Tevens is deze opleiding bijzonder omdat het een samenwerkingsverband is van een aantal Nederlandse universiteiten. Elk biedt deze opleiding aan en de toelating wordt landelijk georganiseerd. Dit samenwerkingsverband is aangegaan om tot meer leraren Duits te komen.

Normaal gesproken volgen studenten die leraar willen worden, eerst de bachelor en master Duits, waarna de educatieve Ma wordt gevolgd. Deze studenten hebben daardoor een gedegen vierjarige opleiding in Duitse taal en cultuur achter de rug. Met deze Tweejarige educatieve master is een dergelijke vooropleiding in bepaalde gevallen niet noodzakelijk om leraar Duits te worden. Vanuit de opleiding Duits werd daarom kritisch gekeken naar deze ontwikkeling. De decanen van de universiteiten hebben derhalve aangegeven dat de toelatingscommissie de toelatingseisen strikt dient te hanteren.

Gezien het voorgaande concludeert het College dat appellante niet voldoet aan de twee van de vereisten genoemd in artikel 5.2.4 van de OER. Verweerder heeft

Uitspraak
17-159
Blad 6/6

derhalve op goede gronden kunnen besluiten dat appellante niet kan worden toegelaten tot de opleiding. Gezien het bijzondere karakter van de opleiding, zoals ter zitting uiteengezet, heeft verweerder daarbij mogen meewegen dat er weinig ruimte is om van de gestelde eisen af te wijken.

Nu het College ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. M.M. Bosma (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, mr. C. de Groot, dr. A.M. Rademaker en D.E. Mulder LL.M. BA (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. M.M. Bosma,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: